

Prototyp Enigmy powstał jeszcze w czasie I Wojny Światowej. 23 lutego 1918 roku niemiecki inżynier Artur Scherbius złożył wniosek o przyznanie patentu na wirnikową maszynę szyfrującą. W 1923 roku została rozpoczęta produkcja enigmy model A. Była to ciężka, nieporęczna maszyna ważąca ok. 50 kg, której waga wynikała m.in. z powodu zintegrowania jej z maszyną do pisania. W następnych latach powstawały kolejne wersje maszyny, w których zrezygnowano z wbudowanej maszyny do pisania na rzecz świetlnych oznaczeń liter (stąd niekiedy używana nazwa Lighting Enigma). Przez pierwsze lata enigmy wcale nie były wykorzystywane do celów wojskowych, a komercyjnych. Jak się okazuje już w tamtym czasie wiele cywilnych instytucji było zainteresowanych utajnianiem przesyłanej informacji. Przełom nastąpił gdy wynalazkiem zainteresowały się niemieckie siły zbrojne. Po raz pierwszy, w 1926 r. posłużyła się nią Kriegsmarine (marynarka wojenna), a od lipca 1928 roku specjalnie opracowany model G na stałe wprowadziła do służby Reichswera (wojska lądowe). Dwa lata później Enigma G została zmodyfikowana do wersji Enigma I. Enigma ta (nazywana również Enigmą Wehrmachtu lub Enigmą Służb) była powszechnie używana przez większość niemieckich służb państwowych i wywiadowczych, zarówno przed jak i w czasie II wojny światowej. Główną różnicą między handlową wersją Enigmy i Enigmą I było dodanie łącznicy kablowej do zamiany liter parami, co zwiększało bezpieczeństwo szyfru maszyny.